

PŘÍBĚH

Jako celek to dává smysl,

Mít průzračnou vodu v dosahu, kdykoliv si člověk vzpomene, je pro našince samozřejmostí. Stačí otočit kohoutkem nebo si skočit do nejbližšího obchodu. Ve vyprahlé Africe není výjimkou, že opatřit si životadárnou tekutinu zabere celý den.

Lucie Fialová

Místní musejí putovat dlouhé kilometry k hlubinným vrtům, vystát frontu, která se v první chvíli jeví nekonečná, a pak plné kanystry dopravit vlastní silou zpátky domů.

V Etiopii, kde se potkávají dvě tektonické kry, a v oblasti proto panuje velké sucho, se nachází kolem čtyřiceti vrtů. Na jednom závisí pět až sedm tisíc lidí. Když se některé čerpadlo porouchá, nastává boj o přežití.

S opravami zařízení pomáhá na černém kontinentu několik let Člověk v tísni.

„Naše intervence ve Velké příkopové propadlině začala v roce 2005, když vypukla epidemie cholery. Lidé tehdy přišli o veškeré zdroje pitné vody pro sebe, zvířata, nebyla voda na závlahu. Prší dvakrát za rok, podzemní voda se nachází 200 až 300 metrů hluboko, povrchová voda nikde skoro žádná,“ říká Jan Faltus, z jakých důvodů Člověk v tísni vyrazil poprvé do vzdálených končin.

Místní musí za vodou putovat dlouhé kilometry k hlubinným vrtům...

Pro vodu chodí děti

„Ty děti vypadaly nějak špinavější než na obrázku. Všechno se mi zdálo takové ušmudlané. Pak jsem si uvědomil, že ti lidé nemají co pít, a já řeším, že nosí špinavé oblečení,“ vybavuje si svoje pocity první den v terénu Tomáš Vyhánělek.

Všude prach, protože skoro nikdy neprší.

„Jedete džípem, za vámi se valí oblaka prachu a všude běhají děti,“ vrací se o několik let zpátky. „Kulturní šok byl silný,“ přiznává. „K fotkám,

